

Witaj Maleńki Czytelniku! 2 lutego w Kościele katolickim jest obchodzone święto Ofiarowania Pańskiego. Ten dzień to również Dzień Życia Konsekrowanego. W 1997 roku ustanowił go św. papież Jan Paweł II w celu szczególnej modlitwy za ludzi, którzy poświęcili siebie służbie Bogu i ludziom. Siostry i bracia, podobnie do Jezusa w Świątyni Jerozolimskiej, ofiarują siebie Panu, odpowiadając na powołanie do życia konsekrowanego. Na pewno może powstać pytanie: czym więc jest to powołanie? Aby zrozumieć istotę tego pojęcia, proponuję twojej uwadze krótką historię z życia. † Rozległ się dzwonek na lekcję. Uczniowie bardzo się zdziwili, gdy zobaczyli w klasie inną nauczycielkę zamiast swojej, którą bardzo lubili. Tę starszą panią często spotykali w szkole, jednak nie wiedzieli, kim jest. Zajęcia okazały się bardzo ciekawe. Pani Zofia opowiadała porywające historie. Uczniowie chcieli, by lekcja trwała jak najdłużej. Dowiedzieli się, że nauczycielka ostatni rok pracuje w szkole, ponieważ idzie na emeryturę.

Gdy Wiktor to usłyszał, podniósł rękę.

– Ile lat Pani pracuje w szkole? – zapytał.

– Jestem nauczycielką już ponad 40 lat. Nawet nie zauważyłam, jak szybko minął ten czas – odpowiedziała pani Zofia.

– Zawsze chciała Pani uczyć w szkole? – zapytał ktoś inny z uczniów.

– To dobre pytanie. Chciałam zostać nauczycielką od dzieciństwa – odpowiedziała kobieta. Moją ulubioną grą w waszym wieku była zabawa w szkołę. Pewnego razu byłam w domu sama. Mama musiała zostać dłużej w pracy i bardzo się o mnie martwiła. Gdy wróciła, bardzo się zdziwiła, że w mieszkaniu panuje cisza. Zatrwożona zajrzała do mojego pokoju i się uśmiechnęła. Stałam pośrodku, a na kanapie w trzech rzędach siedziały lalki i pluszaki. Były one moimi pierwszymi uczniami. Marzyłam, że pewnego razu stanę przed prawdziwą klasą w prawdziwej szkole. Marzenie się spełniło! I nadal się spełnia na tej lekcji. Kocham swoją pracę i jestem szczęśliwa, że mogę dziś spotkać się z waszą klasą.

Rozległ się dzwonek. Uczniowie wychodzili na korytarz w zamyśleniu. Każdy się zastanawiał, kim zostanie, gdy dorośnie.

Kobieta z opowiadania odczuła powołanie do bycia nauczycielką i była bardzo szczęśliwa, że realizowała je w swoim życiu. Wyraz „powołanie” składa się z dwóch części: „po” i „wołanie”. Jest ten, kto woła, i ten, kto odpowiada na wołanie. Tym, kto woła, jest Bóg. Przyzywa każdego z nas, byśmy wybierali tylko to, co pomoże stawać nam się lepszymi, wzywa do świętości. W

powołaniu bardzo ważne jest usłyszeć Tego, kto woła, zaprasza do uczynienia czegoś. Trzeba więc mieć otwarte serce, aby odpowiedzieć na delikatne wezwanie.

Do niektórych ludzi Bóg puka bardzo głośno i powołuje, by żyli jak On, wykonywali Jego wolę. Te osoby nie mają własnych rodzin, dzieci. Ich głównym zadaniem jest kochać Jezusa i wszystkich dookoła. Nazywamy je osobami konsekrowanymi, braćmi i siostrami. Noszą specjalne ubranie, określane jako habit, czasami krzyż czy różaniec. Bardzo istotna dla nich jest modlitwa, więc powinni więcej czasu spędzać w kościele czy kaplicy na rozmowie z Panem. Z miłości do każdego człowieka są powołani też do pomocy przede wszystkim tym, którzy najbardziej tego potrzebują: dzieciom, chorym, ubogim, samotnym oraz tym, kto się do nich zwraca.

Życie konsekrowane to życie w pełni poświęcone Bogu. Pan powołuje siostrę czy brata zakonnego i pragnie, by stali się oni Jego współpracownikami. Każdy człowiek, który ofiaruje życie Bogu, składa przed Nim przyrzeczenie – śluby. Podobnie jak rodzice przyrzekali wierność sobie nawzajem, gdy postanowili założyć rodzinę, tak też osoby zakonne obiecują Bogu czystość (ich serce będzie poświęcone wyłącznie Najwyższemu, na pierwszym miejscu tylko On), ubóstwo (największym skarbem dla nich stanie się Bóg, będą myśleć o Bożym, nie ziemskim, bogactwie) oraz posłuszeństwo (obiecują w swoim życiu bardziej słuchać Pana niż siebie, we wszystkim szukać Jego woli).

Pan Jezus również dziś potrzebuje czystych, otwartych serc chłopców i dziewcząt, które odpowiedzą na Jego wołanie. Powinniśmy się więc modlić o nowe powołania do życia konsekrowanego. A może kiedyś również Ty, drogi Mały Czytelniku, usłyszysz takie wezwanie od Boga. Nie bój się odpowiedzieć Mu „Tak!”. Ojciec Niebieski pomaga odkryć bogactwo życia konsekrowanego, więc będziesz naprawdę szczęśliwy.

Zadanie: pomódl się wraz z rodzicami za osoby konsekrowane, aby wiernie służyły Bogu, a także o dary nowych powołań do służby

- ☐ **Wszechmocnemu;**
- ☐ **dowiedz się o siostrach czy zakonnikach ze swego otoczenia i porozmawiaj z nimi**
- ☐ **o ich powołaniu i posłudze.**